

М. Вой е той споговъ?

І. Тъзе немашъ нито добаръ баща, нито добра майка за да има гръжа за тебе: но азъ имамъ майка да са гръжа за мене. За това ми са вижда, че Богъ е много благо-дѣтеленъ камъ мене: защото ми даде тол-къва добра майка. Обычамъ него, обычамъ и тебе, мамо.

М. Добръѣ, Юванчо, но когато бѣхъ мал-ка, каквото си ты сега, имахъ и азъ добра майка, и добръ отецъ, и имаха гръжа за мене, и сега знаешъ че Богъ е Небесный Отецъ, и той ще има гръжа за мене по добръѣ, нежели онова което азъ можемъ да са стараемъ за тебе.

І. Щеше ли да има Богъ гръжа за мене, мамо, ако ты щеше умре? Но надамсе че не щешъ умре, мамо.

М. Нѣжда е да умремъ, сыне мои: и по-неже самъ азъ много по превосходна отъ тебе споретъ возраста, въроатно е че ще умремъ преди да умрешъ ты. Ако умремъ, Богъ ще са стараетъ за тебе добръѣ, и ще е Небесный Отецъ твой каквото е и сега. Требва да пригледувашъ на него за колкото